ಗುಜುಗುಜು ಗುಜುಗುಜು...

ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದೇ ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರ ಗುಂಪು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡಿದವರು, ಪೇಪರ್ ಹಿಡಿದವರು, ಶಟಲ್ ರ್‍ಯಾಕೆಟ್ ಹಿಡಿದವರು, ಹೂವು ತರಕಾರಿ ಚೀಲ ಹಿಡಿದವರು, ಖಾಲಿ ಕೈಯವರು. ಅವರು, ಇವರು, ಎಲ್ಲರೂ... ಯಾವ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

'ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬರೀ ಅದೇ ಆಯ್ತಲ್ಲ. ಕಾಲಿಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ, ಕೈಯಿಡಕ್ಕಾಗಲ್ಲ'.

'ಹೂಂ ಕಣ್ರೀ... ಹೇಸಿಗೆ! ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲದ್ದು, ಈಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಅಂತೀನಿ?'

'ಅಯ್ಯೋ, ಮನೆ ಹೊರಗಡೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿದ್ದೇಂತ ಸುಮ್ನಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮನೆ ಒಳಗೂ ಬಂತಲ್ಲಾ... ಗ್ರಾಚಾರ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ ಕೆಲ್ಸದವಳೂ ಅಂದ್ಲಲ್ಲ... ಹಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಅಸಹ್ಯ ಇದ್ರೆ ನಾನಂತೂ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಲ್ಲಾಂತ'.

'ನೋಡಿದ್ರಾ ಕೊಬ್ಬು! ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ. ಇದಕ್ಕೇನಾದ್ರೂ ಔಷಧಿ ಗೊತ್ತಿದ್ರೆ ಹೇಳಿ...'

ಒಂದಲ್ಲಾ ಎರಡಲ್ಲಾ, ಹಲವಾರು ಕೊರಳುಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದಲೇ ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಕೊರಳೊಂದು ಉಲಿಯಿತು. 'ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಇಲ್ವಾ ಈ ಕಾಟ?'

'ಯಾವುದು?' ಕೇಳಿದೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದರಲ್ಲವೇ ಹೇಳುವುದು.

'ಬಸವನ ಹುಳು... ಸ್ನೈಲ್! ಥೂ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬರೀ ಇದೇ ಆಗೋಗಿದೆ. ಗಲೀಜಪ್ಪಾ ಗಲೀಜು ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೋ ನಮಗೂ ಹಾಗೇ. ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರದೆ ಎಲ್ಲೋಗತ್ತೆ? ಉಪ್ಪು ಸುರೀರಿ. ಕಡಿಮೆ ಆಗತ್ತೆ'. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಔಷಧಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತರೆ ಹೊತ್ತು ಕಾಯುತ್ತದೆಯೇ? ದಿನದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಡವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. ನಿಜ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸ್ನೈಲ್ ಕಾಟ. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ, ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ ಮೃದ್ವಂಗಿಗಳು ಓಡಾಡಿದ ಫಳಫಳ ಹೊಳಪಿನ ದಾರಿ. ಕೈ ಕಾಲಿಡಲೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಥೂ ಅನ್ನಿಸುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡಿಗೆಮನೆ, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ, ಹಜಾರ, ಒಳಮನೆ, ನಡುಮನೆ, ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ, ಕಡೆಗಂತೂ ದೇವರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾದರೂ ಸುಖವೇ? ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ, ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ, ಟ್ರಾಫಿಕ್ ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ. ಅದೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದೇಳುವ ಒರತೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ... ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಿದ್ದವೋ ಹಾಳಾದವು?

'ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗೆ!' — ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು ಹಾಗಂತ.

ಹ್ಹಹ್ಹಹ್ಹ! ಬರೀ ಇದೇ ಯೋಚನೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈ ಚುರುಕು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ತಡವಾದೀತೆಂದು ಸ್ನಾನದ ಟವೆಲ್ ತೆಗೆದರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಬಸವನಹುಳು. ಥೂ ಅನಿಷ್ಟ! ಬೆಳಗಿಂದ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಇಂಥ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಮೊಗೆದು ತೆಗೆದು ಉಗಿದು ಉಪ್ಪಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತೂ ಒಂದು! 'ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಶನಿ?' ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಅಸಹನೆ ಹೊರಹಾಕಿದೆ.

'ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗಿದ್ದೆ...' ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದಂತಾಯ್ತು. ಅರೆರೆ! ನನಗೇನು ಬಂತು ಭ್ರಾಂತು? ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೌದಲ್ಲ... ಈ ಹುಳುವೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದೆ... ಇದೊಂದೇ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಿದ್ದು!

'...ಕೇಳಿಸ್ತಾ? ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗಿದ್ದೆ ಅಂದೆ'.

'ಸರಿಸರಿ. ಇರಬೋದಿತ್ತಲ್ವ ಅಲ್ಲೇ? ಈಗೇನು ಬಂದಿದ್ದು? ನನ್ನ ನೆಮ್ದಿ ಹಾಳ್ಮಾಡೋಕಾ?'

'ಅಯ್ಯೋ ಹಂಗಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ಮಳೆಗಾಲ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚಲ್ವ? ನಮ್ಮತ್ರಾನೂ ಎಷ್ಟೂಂತ ಒಳಗೇ ಕೂತಿರಕ್ಕಾಗತ್ತೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದ್ವಿ ಹೊರಗೆ.'

'ಓಹೋ! ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿಯೋರ ವಕ್ತಾರನೋ ನೀನು? ನೋಡು, ಈ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯ್ತು. ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಕಾಲದ ಮನೆಯಿದು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಇಂಥದ್ದೆಲ್ಲ ಕಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ.'

'ಕಾಲ ಹಂಗೇ ಇರಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಹೆಂಗೆ?'

'ಅಲ್ವೇ ಮತ್ತೆ! ಕೇಡುಗಾಲಕ್ಕೆ ನಾಯಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಕ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗ್ನೋಡಿದ್ರೆ ಕೇಡ್ಗಾಲಕ್ಕೆ ಬಸವನ ಹುಳ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತು ಅಂತ ಬದಲಿಸಬೇಕೇನೋ?'

'ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಡ್ಗಾಲಾನೂ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗತ್ತೇಂತ ಆಯ್ತು.'

'ಏಯ್! ಕ್ಷುದ್ರ ಹುಳವೇ... ತೊಲಗಾಚೆ. ಬಾಯಿ ಬಂತೂಂತ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತೀಯ? ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ನಿಂಗೆ. ಮಾಡ್ತೀನಿರು ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ತಂದು ಎರಚಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ... ಖಲ್ಲಾಸ್!'

***

ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ಮಳೆಯೋ ಮಳೆ. ನಿಜ, ಈ ಬಾರಿ ಮಳೆಗಾಲ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚೇ. ಥೂ! ನನಗೇನು ಬಂತು ರೋಗ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆ ಹುಳ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತನ್ನೇ ಆಗಲಿಂದ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನಲ್ಲ.

ಜೋರಾಗಿ ತಲೆ ಕೊಡವುತ್ತಾ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಲು ಬೆಡ್ರೂಮಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಹುಳು. ಇದರಿಂದ ಯಾವಾಗಪ್ಪಾ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ಕಿರುಚುವಂತಾಯ್ತು.

'ನಾವೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಇಷ್ಟು ದಿನ...'

ಎದುರಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಬಿರುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, 'ಆಯ್ತಾ! ನಿಂಗೂ ಬಾಯ್ಬಂತಾ? ಯಾರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು ಅನ್ನೋ ವಿವೇಚನೆ ದೇವರಿಗೇ ಇಲ್ದೆ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನಂದು ಏನು ಲಾಭ?' ಎಂದು ಸಿಡುಕಿದೆ.

'ಬಾಯಿ ಮೊದಲಿಂದಲೇ ಇತ್ತು. ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ.'

'ಅದೇ ಬಂದಿದ್ದು ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲಂದ್ರಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಗೋದಲ್ದೇ ಬಾಯಿನೂ ಹರಿಬಿಟ್ರೆ ಮುಗದೋಯ್ತು ನಾವೇನು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಥರಾನೇ...'

'ಷಟಪ್! ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಯ ಹೋಲಿಕೆ? ಯಾರಾರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ರೆ ಒಂದಿನ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನುಂಗಿ ಬಿಡ್ತೀರಿ' ಎಂದು ಚೀರಾಡುತ್ತಾ ಉಪ್ಪು ತಂದು ಸುರಿದೆ. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಆ ಜಂತುವಿನತ್ತ ಒಂದು ತಿರಸ್ಕಾರದ ನೋಟವನ್ನೆಸೆದು ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ನಡೆದೆ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಇವತ್ತು ಇದೇ ಸುದ್ದಿ ಎಂದರೆ ನಂಬ್ತೀರಾ? ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೂಕ ಬಸವನಹುಳುಗಳಿಗೂ ಬಾಯಿ ಬಂದಿರುವ ಆಘಾತಕಾರಿ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಇವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಟ್ಟಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆವತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾರ. ಒಬ್ಬರು ಬೂದಿ ಸೋಂಕಿಸಿ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸುಣ್ಣ ಸುರಿಯಿರಿ ಎಂದರು. ಆದರೂ... ಅಯ್ಯೋ ಛೀ ಛೀ ಛೀ! ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೂ ಬಂತಲ್ಲಪ್ಪ ಇದು. ಈಗಾಗಲೇ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಾಯಲಿ ಆ ಹುಳ. ನಂತರ ತೆಗೆದರಾಯ್ತು ಎಂದು ಟೀವಿ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿಗೆ ಕೂತೆ. 'ನಾನಿಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥಾ ಟಿವಿ ನೋಡುವ ಚಟವೇನು' — ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಗಂಟಲು ಹರಿದುಕೊಂಡಿತು ಆ ಪ್ರಾಣಿ.

'ಯಾರ್ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಲು ನಂಗೇನು ಗ್ರಾಚಾರವಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚುಬಾಯಿ' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದೆ.

'ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಬಾಯಿ ಸವೆದುಹೋಗತ್ತಾ?' ಬಿಡದೆ ಒರಲಿತು ಆ ಲೋಳೆಬಡ್ಡ ಜಂತು.

'ನಿನ್ನನ್ಯಾರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ ಅಂದೋರು? ತೊಲಗಾಚೆ.'

'ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಮೂರ್ತರೂಪ ನಾನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾನಿರುವುದು.'

'ಹಾಂ! ನನ್ನ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೇ? ಇವತ್ತು ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ ತೀರಿಹೋಗುವುದಕ್ಕಿದೆ ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತು ನಿನಗೆ' ಎಂದು ಪ್ಲೇಟನ್ನು ಸಿಂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಕಿದ್ದೇ ಕೈಗೆ ಉಪ್ಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. 'ತಾಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು...' ಎಂದದು ಕಿರುಚುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಎರಚಿದೆ ಉಪ್ಪನ್ನು. ಮುಗೀತು.

***

ಹಾಗಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಷ್ಟೇ. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲು ಸಾಲು ಸ್ನೈಲ್‌ಗಳು ಹಾಜರ್.